

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/119/EY,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2009,

jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

unionin mekanismeja erityisesti siltä osin kuin on kyse öljyn saatavuudesta kriisitilanteessa.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

- (4) Tämä tavoite edellyttää muun muassa yhteisön järjestelmän ja Kansainvälisen energiajärjestön, jäljempänä 'IEA', järjestelmän lähentämistä toisiinsa.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

- (5) Jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 24 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/67/EY (4) mukaan varastot lasketaan edellisen kalenterivuoden keskimääräisen päivittäisen kotimaankulutuksen perusteella. Kansainvälisestä energiaohjelmasta 18 päivänä marraskuuta 1974 tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'IEA-sopimus', nojalla asetettavat varastointivelvoitteet sen sijaan lasketaan öljyn ja öljytuotteiden nettotuonnin perusteella. Tästä syystä ja myös muiden menettämörojen vuoksi varastointivelvoitteiden ja yhteisön varmuusvarastojen laskentamenetelmiä olisi mukautettava niiden lähentämiseksi IEA-sopimuksessa käytettyihin laskentamenetelmiin sen estämättä, että IEA:n laskentamenetelmiä saatetaan joutua arvioimaan viime vuosikymmenten teknisten parannusten huomioon ottamiseksi ja että IEA:han kuulumattomat valtiot, jotka ovat täysin riippuvaisia tuonnista, saattavat tarvita pidemmän ajanjakson varastointivelvoitteidensa mukauttamiseen. Uudet muutokset varastojen tasojen laskemismenetelmiin ja -menettelyihin voivat osoittautua tarpeellisiksi ja hyödyllisiksi yhdenmukaisuuden lisäämiseksi IEA:n käytännön kanssa, mukaan lukien esimerkiksi muutokset, jotka johtavat varastojen laskennassa sovelletun 10 prosentin vähennysprosentin alentamiseen tietyissä jäsenvaltioissa, jolloin teollisuusbensinivarastojen käsittely voisi olla erilaista tai jäsenvaltion aluevesillä olevissa säiliölaivoissa pidetyt varastot voitaisiin laskea mukaan.

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon (1),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (2),

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua (3),

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Raakaöljyn ja öljytuotteiden toimituksilla yhteisöön on jatkuvasti hyvin suuri merkitys erityisesti liikennesektorille ja kemianteollisuudelle.
- (2) Tuotannon lisääntyvä keskittyminen, öljyvarantojen väheneminen sekä öljytuotteiden maailmanlaajuisen kulutuksen kasvu lisäävät osaltaan toimitusvaikeuksien riskiä.
- (3) Eurooppa-neuvosto on painottanut toimintasuunnitelmassaan (2007–2009) – ”Euroopan energiapolitiikka”, että toimitusvarmuutta on tehostettava sekä koko Euroopan unionin tasolla että jokaisessa jäsenvaltiossa muun muassa tarkastelemalla uudelleen öljyvarastoihin liittyviä

- (6) Kotimainen öljyntuotanto voi itsessään parantaa toimitusvarmuutta, minkä vuoksi sillä saatetaan perustella sitä, että öljyä tuottavat jäsenvaltiot pitävät pienempiä varastoja kuin muut jäsenvaltiot. Tällainen poikkeus ei saisi kuitenkaan johtaa varastointivelvoitteisiin, jotka poikkeavat tuntuvasti direktiivin 2006/67/EY nojalla sovellettavista varastointivelvoitteista. Siksi joidenkin jäsenvaltioiden varastointivelvoite olisi asetettava öljyn kotimaankulutuksen eikä tuonnin mukaan.

(1) Lausunto annettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(2) Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(3) EUVL C 128, 6.6.2009, s. 42.

(4) EUVL L 217, 8.8.2006, s. 8.

- (7) Brysselissä 8 ja 9 päivänä maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä tuodaan esiin, että yhteisön on yhä tärkeämpää ja kiireellisempää saada aikaa yhdenmenny energiapolitiikka, jossa yhdistyvät Euroopan ja jäsenvaltioiden tason toimet. Tämän vuoksi on tärkeää, että eri jäsenvaltioissa käytettyjen varastointimekanismeissa vahvistettujen standardien lähentämistä toisiinsa parannetaan.
- (8) Öljyvarastojen käytettävyys ja energiansaannin turvaaminen ovat olennaisia yleisen turvallisuuden osatekijöitä jäsenvaltioissa ja yhteisössä. Keskusvarastointiyksiköiden (CSE, jäljempänä 'keskusvarastointiyksiköt') olemassaolo yhteisössä edistää näiden tavoitteiden saavuttamista. Jotta jäsenvaltiot voisivat parhaiten hyödyntää kansallista lainsäädäntöään oman keskusvarastointiyksikkönsä perussäännön määrittämiseksi ja helpottaa näistä varastointitoimista loppukäyttäjille aiheutuvaa taloudellista rasitetta, riittää, että kielletään varastojen käyttö kaupallisiin tarkoituksiin, mutta sallitaan varastojen pitäminen missä tahansa paikassa yhteisössä ja minkä tahansa tätä varten perustetun keskusvarastointiyksikön toimesta.
- (9) Kun otetaan huomioon öljyvarastoja koskevan yhteisön lainsäädännön tavoitteet, joidenkin jäsenvaltioiden näiden varastojen osalta mahdollisesti esittämät turvallisuushuolet sekä pyrkimys lisätä jäsenvaltioiden välisten solidaarisuusmekanismien tiukkuutta ja avoimuutta, on tarpeen keskittää keskusvarastointiyksiköiden toiminta mahdollisimman paljolti niiden kansalliselle alueelle.
- (10) Öljyvarastoja olisi voitava pitää missä tahansa paikassa yhteisössä edellyttäen, että niiden fyysinen saatavuus on otettu asianmukaisesti huomioon. Näin ollen varastointivelvoitteiden alaisten talouden toimijoiden olisi voitava vapautua velvoitteistaan siirtämällä ne muiden talouden toimijoiden tai jonkin keskusvarastointiyksikön hoidettaviksi. Lisäksi syrjivien käytäntöjen riski kansallisella tasolla vähenisi, edellyttäen että nämä velvoitteet voidaan siirtää yhteisön alueelta vapaasti valitulle keskusvarastointiyksikölle maksua vastaan, joka ei ole tarjottujen palvelujen kustannuksia korkeampi. Talouden toimijan oikeus siirtoon ei merkitsisi, että jollain toimijalla olisi velvollisuus hyväksyä siirto, ellei tässä direktiivissä toisin edellytetä. Jos jäsenvaltiot päättävät rajoittaa toimijoiden siirto-oikeuksia, niiden olisi varmistettava, että toimijoille taataan oikeus siirtää tietty vähimmäisprosenttimäärä velvoitteestaan: kyseisten jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että niiden keskusvarastointiyksikkö hyväksyy varastointivelvoitteen siirron sellaisen määrän osalta, joka on tarpeen kyseisen vähimmäisprosenttimäärän takaamiseksi.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki yhteisön lainsäädännön nojalla pidettävät varastot ovat ehdottomasti käytettävissä. Tämän käytettävyyden varmistamiseksi näiden varastojen omistusoikeutta ei saisi rajoittaa tai supistaa siten, että tämä voisi haitata niiden käyttöä öljyn toimitushäiriön tapauksessa. Sellaisten yritysten, joiden omaisuuteen kohdistuu merkittävä täytöntöönpanotoimenpiteiden riski, omistamia öljytuotteita ei pitäisi ottaa huomioon. Jos toimijoille on asetettu varastointivelvoite, konkurssi- tai akordimenettelyn aloittamista voidaan pitää osoituksena tällaisesta riskistä.
- (12) Jotta jäsenvaltiot voisivat reagoida nopeasti erityisiin hätätapauksiin tai paikallisiin kriiseihin, voi olla asianmukaista sallia niiden käyttää osa varastoistaan kyseisissä tilanteissa. Tällaisiin hätätapauksiin tai paikallisiin kriiseihin eivät kuuluisi tilanteet, jotka johtuvat raakaöljyn tai öljytuotteiden hintakehityksestä, mutta niihin voisivat kuulua maakaasun toimitushäiriöt, jotka edellyttävät polttoaineen vaihtamista eli raakaöljyn tai öljytuotteiden käyttämistä polttoaineena energiantuotannossa.
- (13) Jäsenvaltioilla ja yhteisöllä olisi oltava mahdollisuudet valvoa varastoja tehostetusti johtuen tarpeista, jotka liittyvät valmiustoimenpiteiden käyttöönottoon, kansallisissa varastointimekanismeissa vahvistettujen standardien lähentämiseen sekä sen varmistamiseen, että varastojen tasoista saadaan parempi yleiskäsitys erityisesti kriisitilanteessa. Kahdenvälisen sopimusten mukaisesti pidetyt varastot tai sopimukseen perustuvat oikeudet hankkia tiettyjä varastomääriä ("tiketit"), jotka täyttävät kaikki tässä direktiivissä asetetut velvoitteet, olisivat hyödyllisiä välineitä, jotka ovat myös lähentymistavoitteen mukaisia.
- (14) Koska suuri osa varastoista kuuluu jäsenvaltioille tai kansallisten viranomaisten perustamille keskusvarastointiyksiköille, valvonnan ja avoimuuden tasoa pitäisi voida nostaa ainakin kyseiseltä varastojen osalta.
- (15) Toimitusvarmuuden tehostamiseksi yhteisössä jäsenvaltioiden tai keskusvarastointiyksiköiden omistukseen hankittujen ja jäsenvaltioiden tekemien päätösten nojalla perustettujen varastojen eli "erityisvarastojen" olisi vastattava tosiasiallisia tarpeita kriisitilanteessa. Lisäksi niillä tulisi olla erillinen oikeudellinen asema, joka takaa niiden ehdottoman käytettävyyden kriisitilanteessa. Tätä varten asianomaisten jäsenvaltioiden olisi huolehdittava tarvittavien toimenpiteiden siitä, että nämä varastot suojataan ehdoilla kaikilta täytöntöönpanotoimenpiteiltä.
- (16) Keskusvarastointiyksiköiden tai jäsenvaltioiden omistuksessa olevat määrät olisi tässä vaiheessa vahvistettava kunkin asianomaisten jäsenvaltion itsenäisesti ja vapaaehtoisesti määrittämälle tasolle.

- (17) Koska valvonnan ja avoimuuden tasoa on nostettava, erityisvarastoihin kuulumattomien varmuusvarastojen seuranta olisi lisättävä, ja joissakin tapauksissa jäsenvaltiot olisi veloitettava ilmoittamaan varmuusvarastojen käytettävyyttä koskevista toimenpiteistä ja varmuusvarastojen ylläpitojärjestelyjen muutoksista.
- (18) Vaihtelut erityisvarastojen määrässä yksittäisten varastojen korvaustoimenpiteiden vuoksi voisivat olla sallittuja, jotta esimerkiksi tarvittavat toimenpiteet varastojen tuoreuden varmistamiseksi, yhdenmukaisuuden varmistamiseksi muuttuneiden tuotespesifikaatioiden kanssa tai uusien varastointitarjouskilpailujen järjestämiseksi olisivat mahdollisia.
- (19) Jos varmuusvarastot ja erityisvarastot sijaitsevat talouden toimijoiden pitämien muiden varastojen seassa, varmuusvarastojen tasojen avoimuutta olisi korostettava.
- (20) Direktiivissä 2006/67/EY määritetty varastoyhteenvedojen laatimistiheys ja määräajat, joihin mennessä ne on annettava käyttöön, eivät näytä olevan yhdenmukaisia muualla maailmassa käytössä olevien öljyn eri varastointijärjestelmien kanssa. Euroopan parlamentti on energian hinnan nousun makrotaloudellisia vaikutuksia koskevassa päätöslauselmassa ilmaissut tukevansa raportointitiheyden lisäämistä.
- (21) Jotta tietoja, jotka jäsenvaltioiden on annettava eri tuoteluokista, ei jouduttaisi toimittamaan useaan kertaan, energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008⁽¹⁾ olisi otettava tässä direktiivissä tarkoitettujen eri öljytuoteluokkien viitekohdaksi.
- (22) Toimitusvarmuuden tehostamiseksi, kattavampien markkinatietojen tarjoamiseksi, kuluttajien vakuuttamiseksi öljyvarastojen tilasta ja tiedonkulun optimoimiseksi olisi tarpeen säätää, että tilastollisten yhteenvedojen laatimista ja toimittamista koskevia sääntöjä voidaan myöhemmin muuttaa tai täsmentää.
- (23) Samoista syistä olisi vaadittava tilastollisten yhteenvedojen laatimista ja toimittamista myös muista varastoista kuin varmuusvarastoista ja erityisvarastoista sekä säädettävä, että nämä yhteenvedot on toimitettava kuukausittain.
- (24) Koska komissiolle toimitettavissa yhteenvedoissa voi olla virheitä tai ristiriitaisuuksia, komission työntekijöiden tai sen valtuuttamien henkilöiden olisi voitava tarkistaa jäsenvaltioiden kriisivalmius sekä varastointi. Olisi käytettävä jäsenvaltioiden kansallisia järjestelmiä sen varmistamiseksi, että nämä tarkistukset voidaan suorittaa tehokkaasti kansallisia menettelyjä noudattaen.
- (25) Saaduille tai kerätyille tiedoille olisi suoritettava kattava sähköinen ja tilastollinen käsittely. Tämä edellyttää integroitujen menetelmien ja työkalujen käyttöä. Komission on siksi voitava toteuttaa kaikki asianmukaiset toimenpiteet tätä varten erityisesti kehittämällä uusia tietokonejärjestelmiä.
- (26) Yksilöiden suojelua jäsenvaltioiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä säännellään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾, kun taas yksilöiden suojelua komission suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä säännellään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁽³⁾. Näissä säädöksissä edellytetään erityisesti, että henkilötietojen käsittelyllä on perusteltu tarkoitus ja että kaikki tahattomasti kerätyt henkilötiedot poistetaan välittömästi.
- (27) Biopolttoaineita ja joitakin lisäaineita sekoitetaan usein öljytuotteisiin. Jos ne on sekoitettu tai tarkoitettu sekoitettaviksi näihin tuotteisiin, ne olisi voitava ottaa huomioon sekä laskettaessa varastointivelvoitetta että pidettävien varastojen tasoa.
- (28) Asianomaisilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täyttää velvoitteet, joita niillä voi olla IEA-sopimukseen tai sen täytäntöönpanotoimenpiteisiin perustuvan varastojen liikkeellelaskua koskevan päätöksen nojalla. IEA:n päätösten asianmukainen ja riipeä täytäntöönpano on keskeinen tekijä, jolla toimitusvaikeuksiin voidaan reagoida tehokkaasti. Tämän varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi laskettava liikkeelle osa varmuusvarastoistaan kyseessä olevassa IEA:n päätöksessä määrätyn mukaisesti. Komission olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä IEA:n kanssa ja perustettava yhteisön tason toimet IEA:n menetelmiin. Komissiolla pitäisi erityisesti olla mahdollisuus suositella kaikille jäsenvaltioille varastojen liikkeellelaskua tarpeen mukaan IEA:n jäsenille osoitetun varastojen liikkeellelaskuun kehottavan IEA:n päätöksen täytäntöönpanon täydentämiseksi ja helpottamiseksi. Jäsenvaltioiden on IEA:han kuuluvien ja muiden jäsenvaltioiden välisen vahvan yhteisönlaajuisen solidaarisuuden ja yhteenkuuluvuuden nimissä syytä vastata myönteisesti tällaisiin komission suosituksiin, kun ne joutuvat reagoimaan toimitushäiriöihin.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Raakaöljyn ja öljytuotteiden hankintavaikeuksista aiheutuneiden vaikutusten lieventämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/238/ETY⁽¹⁾ tarkoituksena on erityisesti tasoittaa tai ainakin lieventää vahingollisia vaikutuksia, joita tilapäisetkin vaikeudet, jotka vähentävät raakaöljyn ja öljytuotteiden saantia huomattavasti, voisivat aiheuttaa, mukaan lukien tällaisen vähennyksen mahdollisesti aiheuttamat vakavat häiriöt yhteisön taloudelliselle toiminnalle. Tässä direktiivissä olisi säädettävä vastaavista toimenpiteistä.
- (30) Direktiivin 73/238/ETY tarkoituksena on myös perustaa neuvotteluelin jäsenvaltioiden toteuttamien tai suunnitelmien käytännön toimenpiteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi. Tällaisesta elimestä olisi säädettävä tässä direktiivissä. Jokaisen jäsenvaltion on edelleen tarpeen laatia suunnitelma, jota voidaan käyttää raakaöljyn ja öljytuotteiden hankintavaikeuksien ilmetessä. Lisäksi kukin jäsenvaltion on aiheellista huolehtia järjestelyistä kriisitilanteissa toteutettavien organisatoristen toimenpiteiden varalta.
- (31) Ottaen huomioon, että tässä direktiivissä otetaan käyttöön useita uusia mekanismeja, sen täytäntöönpanoa ja toimivuutta olisi tarkasteltava uudelleen.
- (32) Tämä direktiivi korvaa tai kattaa kaikki raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistason ylläpitämistä koskeva jäsenvaltioiden velvoitteesta tehtyjen yksittäisten hallitustenvälisen sopimusten tekemisestä ja täytäntöönpanosta 20 päivänä joulukuuta 1968 tehdyssä neuvoston päätöksessä 68/416/ETY⁽²⁾ tarkoitettut kysymykset. Kyseinen päätös on siksi tarpeeton.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on öljyn toimitusvarmuuden pitäminen yhteisössä korkealla tasolla jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen perustuvien luotettavien ja avoimien mekanismien avulla sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudattaen, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.

- (35) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastavuus, ja julkaisemaan ne.
- (36) Direktiivit 73/238/ETY ja 2006/67/EY sekä päätös 68/416/ETY olisi sen vuoksi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on pitää öljyn toimitusvarmuus yhteisössä korkealla tasolla jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen perustuvien luotettavien ja avoimien mekanismien avulla, ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa sekä ottaa käyttöön tarvittavat menettelytavat vakavan vajauksen korjaamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä:

- a) 'viitevuodella' tarkoitetaan kalenterivuotta, jota koskevia kulutus- tai nettotuontitietoja käytetään laskettaessa pidettävien varastojen velvoitetasoa tai tietyllä hetkellä tosiasialisesti pidettyjen varastojen tasoa;
- b) 'lisäaineilla' tarkoitetaan sellaisia muita aineita kuin hiiliveytyjä, joita lisätään tai sekoitetaan tuotteeseen sen ominaisuuksien muuttamiseksi;
- c) 'biopolttoaineella' tarkoitetaan biomassasta tuotettavia nesteitä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jolloin 'biomassalla' tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinaineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;
- d) 'kotimaankulutuksella' tarkoitetaan tiettyssä maassa energiankäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön toimitettujen määrien kokonaismäärää, joka on laskettu liitteen II mukaisesti; tähän aggregaattiin kuuluvat toimitukset energian muuntosektorille ja toimitukset teollisuudelle, liikenteelle, kotitalouksille ja muille aloille "loppukulutusta" varten; lisäksi siihen sisältyy energia-alan oma kulutus (lukuun ottamatta jalostamopolttoainetta);

⁽¹⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 308, 23.12.1968, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) 'täytöntöönpanokelpoisella kansainvälisellä päätöksellä varastojen liikkeelle laskemisesta' tarkoitetaan kaikkia voimassa olevia Kansainvälisen energijärjestön hallintoneuvoston päätöksiä saattaa raakaöljyä tai öljytuotteita markkinoille laskemalla liikkeeseen sen jäsenten varastoja ja/tai ylimääräisillä toimenpiteillä;
- f) 'keskusvarastointiyksiköllä' (CSE) tarkoitetaan yksikköä tai palvelua, jolle voidaan antaa valtuudet toimia öljyvarastojen, varmuusvarastot ja erityisvarastot mukaan lukien, hankkimiseksi, ylläpitämiseksi tai myymiseksi;
- g) 'merkittäväällä toimitushäiriöllä' tarkoitetaan raakaöljyn tai öljytuotteiden toimitusten huomattavaa ja äkillistä alenemista yhteisössä tai jäsenvaltiossa riippumatta siitä, onko sen vuoksi tehty täytöntöönpanokelpoinen kansainvälinen päätös varastojen liikkeelle laskemisesta;
- h) 'kansainvälisen meriliikenteen polttoaineilla' on asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevassa 2.1 kohdassa annettu merkitys;
- i) 'öljyvarastoilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevan 3.1 jakson ensimmäisessä kohdassa lueteltujen energiatuotteiden varastoja;
- j) 'varmuusvarastoilla' tarkoitetaan öljyvarastoja, joita kunkin jäsenvaltion on ylläpidettävä 3 artiklan nojalla;
- k) 'kaupallisilla varastoilla' tarkoitetaan talouden toimijoiden pitämiä öljyvarastoja, joiden pitämistä ei vaadita tässä direktiivissä;
- l) 'erityisvarastoilla' tarkoitetaan 9 artiklan ehtojen mukaisia öljyvarastoja;
- m) 'fyysisellä saatavuudella' tarkoitetaan järjestelyjä varastojen sijoittamiseksi ja kuljettamiseksi siten, että niiden liikkeellelasku tai tosiasiallinen toimitus loppukäyttäjille ja markkinoille voidaan toteuttaa määrääjässä ja olosuhteissa, jotka johtavat mahdollisesti esiintyneiden toimitusongelmien lieventymiseen.

Tämän artiklan määritelmiä voidaan täsmentää tai muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3 artikla

Varmuusvarastot – Varastointiveloitteiden laskeminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset varmistaakseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012, että niiden hyväksi ylläpidetään yhteisön alueella pysyvästi öljyvarastoja, joiden kokonaistaso vastaa vähintään 90 päivän keskimääräistä päivittäistä nettotuontia tai 61 päivän keskimääräistä päivittäistä kotimaankulutusta, sen mukaan kumpi näistä määristä on suurempi.

2. Huomioon otettavan päivittäisen nettotuonnin laskentaperustana käytetään edellisen kalenterivuoden tuonnin raakaöljykvivalenttia, joka määritetään liitteessä I esitetyn menetelmän ja siinä esitettyjen menettelyjen mukaisesti.

Huomioon otettavan keskimääräisen päivittäisen kotimaankulutuksen laskentaperustana käytetään edellisen kalenterivuoden tuonnin raakaöljykvivalenttia, joka vahvistetaan ja lasketaan liitteessä II esitettyjen sääntöjen ja menetelmän mukaisesti.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, mainitussa kohdassa tarkoitettu keskimääräinen päivittäinen nettotuonti ja kotimaankulutus määritetään kunkin kalenterivuoden tammikuun 1 päivän ja maaliskuun 31 päivän väliseltä ajalta niiden määrien perusteella, jotka tuotiin tai kulutettiin kyseessä olevaa kalenterivuotta edeltävän toisen kalenterivuoden aikana.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja varastointiveloitteiden laskentamenetelmiä ja -menettelyjä voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Varastojen tason laskeminen

1. Pidettyjen varastojen tasot lasketaan liitteessä III esitettyjen menetelmien mukaisesti. Laskettaessa varastojen tasoa niiden luokkien osalta, joita pidetään 9 artiklan nojalla, menetelmiä sovelletaan ainoastaan kulloisenkin luokan tuotteisiin.

2. Tietyllä hetkellä pidettyjen varastojen taso lasketaan käyttäen 3 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti määritetyn viitevuoden tietoa.

3. Kaikki öljyvarastot voidaan sisällyttää samanaikaisesti sekä jäsenvaltion varmuusvarastojen laskentaan että sen erityisvarastojen laskentaan edellyttäen, että kyseiset öljyvarastot täyttävät kaikki tässä direktiivissä säädetyt molempia varastotyyppiä koskevat edellytykset.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja varastojen tason laskentamenetelmiä ja -menettelyjä voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Näitä menetelmiä ja menettelyjä, liitteessä III säädetyt vähennyksen soveltaminen mukaan lukien, saattaa olla tarpeellista ja hyödyllistä muuttaa erityisesti yhdenmukaisuuden varmistamiseksi IEA:n käytännön kanssa.

5 artikla

Varastojen käytettävyys

1. Jäsenvaltioiden on kaikkina aikoina varmistettava, että varmuusvarastot ja erityisvarastot ovat käytettävissä ja että niihin on fyysinen pääsy tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelyt mainittujen varastojen yksilöimistä, kirjanpitoa ja valvontaa varten, jotta niiden olemassaolo voidaan todentaa milloin tahansa. Tämä vaatimus koskee myös niitä varmuusvarastoja ja erityisvarastoja, jotka sijaitsevat talouden toimijoiden pitämässä muissa varastoissa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet poistaakseen kaikki esteet ja rasitteet, jotka voisivat vaikeuttaa varmuusvarastojen ja erityisvarastojen käytettävyyttä. Kukin jäsenvaltio voi asettaa rajoja tai lisäehtoja mahdollisuudelle pitää sen varmuusvarastoja ja erityisvarastoja alueensa ulkopuolella.

2. Jos on syytä panna täytäntöön 20 artiklassa säädettyt valmiustoimenpiteet, jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikki toimenpiteet, joilla estetään niiden alueella toisen jäsenvaltion puolesta pidettyjen varmuusvarastojen ja erityisvarastojen siirtäminen, käyttäminen tai liikkeelle laskeminen, ja pidättäydyttävä tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

6 artikla

Varmuusvarastojen rekisteri – Vuosikertomus

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä jatkuvasti päivitettävää ja yksityiskohtaista rekisteriä kaikista sen hyväksi pidettävistä varmuusvarastoista, jotka eivät ole erityisvarastoja. Rekisterin on erityisesti sisällettävä tiedot, joita tarvitaan määrittämään varastointipaikka, jalostamo tai varastointilaitos, jossa kyseiset varastot sijaitsevat, sekä niiden määrät, omistaja ja luonne asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevan 3.1 jakson ensimmäisessä kohdassa mainittujen luokkien mukaan.

2. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään kunkin vuoden helmikuun 25 päivänä toimitettava komissiolle yhteenveto 1 kohdassa tarkoitettusta varastorekisteristä, josta vähintään ilmenevät kyseiseen rekisteriin edellisen kalenterivuoden viimeisenä päivänä sisältyneiden varmuusvarastojen määrät ja luonne.

3. Jäsenvaltioiden on myös 15 päivän kuluessa komission esittämästä pyynnöstä toimitettava sille rekisteriä koskeva täydellinen jäljennös; tästä jäljennöksestä voidaan jättää pois varastojen sijaintia koskevat arkaluonteiset tiedot. Pyyntöjä voidaan esittää viiden vuoden ajan päivästä, jota pyydetty tiedot koskevat, ja ne eivät saa koskea tietoja, jotka liittyvät johonkin 1 päivää tammikuuta 2013 edeltävään ajanjaksoon.

7 artikla

Keskusvarastointiyksiköt

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa keskusvarastointiyksiköitä.

Jäsenvaltio saa perustaa enintään yhden keskusvarastointiyksikön tai muun samankaltaisen yksikön. Se voi perustaa keskusvarastointiyksikkönsä mihin tahansa paikkaan yhteisössä.

Kun jäsenvaltio perustaa keskusvarastointiyksikön, sen on oltava voittoa tavoittelematon ja yleisen edun nimissä toimiva yksikkö tai palvelu, jota ei katsota tässä direktiivissä tarkoitetuksi talouden toimijaksi.

2. Keskusvarastointiyksikön päätehtävänä on hankkia, ylläpitää ja myydä öljyvarastoja tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti tai öljyvarastojen ylläpitämistä koskevien kansainvälisten sopimusten noudattamiseksi. Se on ainoa yksikkö tai palvelu, jolle voidaan antaa valtuudet hankkia tai myydä erityisvarastoja.

3. Keskusvarastointiyksiköt tai jäsenvaltiot voivat määrääjäksi siirtää varmuusvarastojen ja erityisvarastojen hallinnoimiseen liittyviä tehtäviä erityisvarastojen myyntiä tai hankintaa lukuun ottamatta, mutta ainoastaan

a) toiselle jäsenvaltiolle, jonka alueella kyseiset varastot sijaitsevat, tai kyseisen jäsenvaltion perustamalle keskusvarastointiyksikölle. Tällä tavoin siirrettyjä tehtäviä ei voi siirtää edelleen muille jäsenvaltioille tai niiden perustamille keskusvarastointiyksiköille. Keskusvarastointiyksikön perustaneella jäsenvaltiolla ja jokaisella jäsenvaltiolla, jonka alueella varastoja aiotaan pitää, on oikeus asettaa tehtävien siirtämisen edellytykseksi sen antama lupa;

b) talouden toimijoille. Tällä tavoin siirrettyjä tehtäviä ei voi siirtää edelleen. Kun tehtävien siirto tai kyseisen siirron muutos taikka jatkaminen koskee toisessa jäsenvaltiossa pidettyjen varmuusvarastojen ja erityisvarastojen hallinnoimiseen liittyviä tehtäviä, siihen on saatava lupa etukäteen sekä siltä jäsenvaltiolta, jonka lukuun varastoja pidetään, että kaikilta jäsenvaltioilta, joiden alueella varastoja aiotaan pitää.

4. Kunkin jäsenvaltion, jolla on keskusvarastointiyksikkö, on velvoitettava se julkaisemaan 8 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista varten:

a) jatkuvasti täydelliset tiedot tuoteluokittain varastojen määristä, joita se voi sitoutua ylläpitämään talouden toimijoita tai, tilanteen mukaan, sitä haluavia keskusvarastointiyksiköitä varten;

b) vähintään seitsemän kuukautta etukäteen ehdot, joiden mukaisesti se on valmis tarjoamaan varastojen ylläpitoa koskevia palveluja talouden toimijoille. Ehdot, joilla palveluja tarjotaan, mukaan lukien aikatauluihin liittyvät ehdot, voidaan myös määrittää toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toimesta tai kilpailumenettelyllä, jolla on tarkoitus valita eri toimijoiden tai, tilanteen mukaan, asiasta kiinnostuneiden keskusvarastointiyksiköiden tekemistä tarjouksista paras.

Keskusvarastointiyksiköiden on hyväksyttävä tällaiset siirrot objektiivisin, avoimin ja syrjimättömin ehdoin. Toimijoiden keskusvarastointiyksikölle sen palveluista suorittamat maksut eivät saa ylittää tarjottujen palvelujen kokonaiskustannuksia, eikä niitä saa vaatia ennen kuin varastot on perustettu. Keskusvarastointiyksikkö voi asettaa siirron hyväksymisen ehdoksi toimijan antaman takuun tai jonkin muun vakuuden.

8 artikla

Talouden toimijat

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että kaikilla talouden toimijoilla, joille se asettaa varastointivelvoitteita 3 artiklasta johtuvien velvoitteidensa täyttämiseksi, on oikeus siirtää nämä velvoitteet ainakin osittain ja kyseisen talouden toimijan valinnan mukaan, mutta ainoastaan

- a) sen jäsenvaltion keskusvarastointiyksikölle, jonka lukuun kyseisiä varastoja pidetään;
- b) yhdelle tai useammalle muulle keskusvarastointiyksikölle, jotka ovat aiemmin ilmoittaneet olevansa valmiita pitämään kyseisiä varastoja, edellyttäen, että sekä siltä jäsenvaltiolta, jonka lukuun kyseisiä varastoja pidetään, että kaikilta jäsenvaltioilta, joiden alueella varastoja aiotaan pitää, on saatu etukäteen lupa kyseisiin siirtoihin;
- c) muille talouden toimijoille, joilla on ylimääräisiä varastoja tai käytettävissä olevaa varastointikapasiteettia sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jonka lukuun varastoja pidetään yhteisössä, edellyttäen, että kyseiseen siirtoon on saatu etukäteen lupa sekä siltä jäsenvaltiolta, jonka puolesta kyseisiä varastoja pidetään, että kaikilta jäsenvaltioilta, joiden alueella varastoja aiotaan pitää; ja/tai
- d) muille talouden toimijoille, joilla on ylimääräisiä varastoja tai käytettävissä olevaa varastointikapasiteettia sen jäsenvaltion alueella, jonka lukuun varastoja pidetään, edellyttäen, että siirrosta on ilmoitettu etukäteen kyseiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltiot voivat asettaa tällaisille siirroille rajoituksia tai ehtoja.

Edellä olevien c ja d alakohdan mukaisesti siirrettyjä velvoitteita ei voi siirtää edelleen. Kaikki b ja c alakohdassa tarkoitettuihin siirtoihin tehtävät muutokset tai niiden jatkamiset tulevat voimaan ainoastaan, jos kaikki jäsenvaltiot, jotka ovat antaneet siirtoon luvan, antavat niihin luvan etukäteen. Kaikkia d alakohdassa tarkoitettujen siirtojen muutoksia tai niiden jatkamisia pidetään uusina siirtoina.

2. Kukin jäsenvaltio voi rajoittaa niiden talouden toimijoiden, joille se asettaa tai on asettanut varastointivelvoitteita, oikeutta siirtoihin.

Jos tällaisilla rajoituksilla kuitenkin rajoitetaan talouden toimijan siirto-oikeus määrin, jotka ovat vähemmän kuin 10 prosenttia sille asetetusta varastointivelvoitteesta, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että se on perustanut keskusvarastointiyksikön, jonka on hyväksyttävä siirrot sen määrän osalta, joka tarvitaan turvaamaan talouden toimijan oikeus siirtää vähintään 10 prosenttia sille asetetusta varastointivelvoitteesta.

Tässä kohdassa tarkoitettua vähimmäisprosenttimäärää korotetaan 10 prosentista 30 prosenttiin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi velvoittaa talouden toimijan siirtämään vähintään osan varastointivelvoitteestaan kyseisen jäsenvaltion keskusvarastointiyksikölle.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen talouden toimijoille niille asetettujen varastointivelvoitteiden laskemisessa noudatettavista yksityiskohtaisista menettelyistä viimeistään 200 päivää ennen sen ajanjakson alkua, johon kyseinen velvoite liittyy. Talouden toimijoiden on käytettävä oikeuttaan siirtää niille asetettu varastointivelvoite keskusvarastointiyksikölle viimeistään 170 päivää ennen sen ajanjakson alkua, jota kyseinen varastointivelvoite koskee.

Jos talouden toimijoille tiedotetaan tästä alle 200 päivää ennen sen ajanjakson alkua, jota varastointivelvoite koskee, ne voivat milloin tahansa käyttää oikeuttaan siirtää tämä velvoite.

9 artikla

Erityisvarastot

1. Kukin jäsenvaltio voi sitoutua ylläpitämään kulutuspäivien perusteella laskettua öljyvarastojen vähimmäistasoa tämän artiklan ehtojen mukaisesti.

Erityisvarastot omistaa jäsenvaltio tai sen perustama keskusvarastointiyksikkö, ja niitä ylläpidetään yhteisön alueella.

2. Erityisvarastot voivat koostua yksinomaan yhdestä tai useammasta seuraavista tuoteluokista, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä B olevassa 4 jaksossa:

- etaani
- nestekaasu
- moottoribensiini
- lentobensiini
- bensiininomainen lentopetroli (teollisuusbensiininomainen lentopetroli tai JP4)
- lentopetroli
- muu petroli
- dieselöljy (kevyt polttoöljy)
- polttoöljy (runsas- tai vähärikkinen)

- teollisuus- ja muu benssiini
- voiteluaineet
- bitumi
- parafiinivahat
- öljykoksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on yksilöitävä 2 kohdassa mainittujen luokkien mukaan öljytuotteet, joista erityisvarastot koostuvat. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltiossa kulutettujen määrien raakaöljykvivalentti 3 artiklan sääntöjen mukaisesti määritettynä viitevuotena ja käytettyihin luokkiin sisältyvien tuotteiden osalta on vähintään 75 prosenttia kotimaankulutuksesta, joka lasketaan liitteessä II esitetyn menetelmän mukaisesti.

Jäsenvaltion valitseman kunkin luokan osalta erityisvarastojen, joita se sitoutuu ylläpitämään, on vastattava keskimääräisen päivittäisen kulutuksen tiettyä päivien määrää laskettuna niiden raakaöljykvivalentin pohjalta 3 artiklan sääntöjen mukaisesti määritettynä viitevuotena.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut raakaöljykvivalentit lasketaan kertomalla kertoimella 1,2 aggregaatin ”havaitut kotimaan kokonaistoimitukset”, sellaisena kuin se on määritetty asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevassa 3.2.1 kohdassa, summa käytettyihin tai kyseessä oleviin luokkiin kuuluvien tuotteiden osalta. Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineita ei lasketa mukaan.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka on päättänyt ylläpitää erityisvarastoja, on toimitettava komissiolle *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistava ilmoitus, jossa täsmennetään niiden varastojen taso, joita se sitoutuu ylläpitämään, ja tällaisen sitoumuksen kesto, jonka on oltava vähintään yksi vuosi. Ilmoitettua vähimmäistasoa sovelletaan samalla tavoin kaikkiin erityisvarastojen luokkiin, joita jäsenvaltio käyttää.

Jäsenvaltion on varmistettava, että tällaisia varastoja pidetään koko ilmoitetun kauden ajan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltion oikeutta tehdä tilapäisiä vähennyksiä, jotka johtuvat ainoastaan yksittäisten varastojen korvaustoimenpiteistä.

Jäsenvaltion käyttämien luokkien luettelon on oltava voimassa vähintään vuoden, ja sitä voidaan muuttaa ainoastaan kalenterikuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen.

5. Kunkin jäsenvaltion, joka ei ole antanut koko kalenterivuoden kestävästä sitoumuksesta ylläpitää erityisvarastoja vähintään 30 päivälle, on varmistettava, että vähintään yksi kolmasosa sen varastointivelvoitteesta täyttyy 2 ja 3 kohdan mukaisten tuotteiden ylläpidosta.

Jäsenvaltion, joka pitää erityisvarastoja alle 30 päivälle, on laadittava vuosikertomus, jossa selostetaan kyseisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten toteuttamat toimenpiteet sen varmuusvarastojen 5 artiklassa tarkoitetun käytettävyyden ja fyysisen saatavuuden varmistamiseksi ja todentamiseksi, ja sen on dokumentoitava samassa kertomuksessa järjestelyt, jotka on tehty, jotta jäsenvaltio voisi valvoa näiden varastojen käyttöä öljyn toimitushäiriöiden ilmetessä. Kertomus on toimitettava komissiolle sen kalenterivuoden ensimmäisen kuukauden loppuun mennessä, jota se koskee.

10 artikla

Erityisvarastojen hallinnointi

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä jatkuvasti päivitettävää yksityiskohtaista rekisteriä kaikista sen alueella pidettävistä erityisvarastoista. Rekisterissä on erityisesti oltava kaikki tiedot, joiden avulla voidaan määrittää kyseisten varastojen tarkka sijainti.

Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä myös toimitettava sille jäljennös rekisteristä 15 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä. Jäljennöksestä voidaan poistaa varastojen sijaintia koskevat arkaluonteiset tiedot. Pyyntöjä voidaan esittää viiden vuoden ajan päivästä, jota pyydetty tiedot koskevat.

2. Jos erityisvarastot sijaitsevat muiden öljyvarastojen seassa, jäsenvaltioiden tai niiden keskusvarastointiyksiköiden on toteutettava tarvittavat järjestelyt estääkseen näiden tuotteiden siirrot siihen määrään saakka kuin ne muodostavat erityisvaraston, jolleivät kyseisten varastojen omistaja ja sen jäsenvaltion, jonka alueella varastot sijaitsevat, viranomaiset tai kyseisen jäsenvaltion perustama keskusvarastointiyksikkö ole antaneet tähän etukäteen kirjallista lupaa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet myöntääkseen kaikille alueellaan ylläpidettävälle tai kuljetettaville erityisvarastoille ehdottoman vapautuksen täytäntöönpanotoimenpiteistä riippumatta siitä, onko kyse niiden omista vai muiden jäsenvaltioiden varastoista.

11 artikla

Tehtävien ja velvoitteiden siirtämisen vaikutus

Edellä 7 ja 8 artiklassa tarkoitettu tehtävien ja velvoitteiden siirtäminen ei muuta kunkin jäsenvaltion tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

12 artikla

3 artiklassa tarkoitettujen varastojen tilastolliset yhteenvedot

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle tilastolliset yhteenvedot 3 artiklan nojalla pidettävien varastojen tasosta liitteessä IV esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteenvetojen laadinta-sääntöjä, laajuutta ja sisältöä sekä sitä, miten usein ne on laadittava ja missä määräajassa ne on toimitettava, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Myös sääntöjä, joiden mukaisesti kyseiset yhteenvedot toimitetaan komissiolle, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltiot eivät voi sisällyttää varmuusvarastoja koskeviin tilastollisiin yhteenvetoihinsa sellaisia raakaöljyn tai öljytuotteiden määriä, joihin kohdistuu takavarikointi- tai täytöntöönpanotoimenpiteitä. Sama koskee myös konkurssi- tai velkajärjestelymenettelyn kohteena olevien yritysten omistamia varastoja.

13 artikla

Erityisvarastojen tilastolliset yhteenvedot

1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle jokaisen tuoteluokan osalta tilastollinen yhteenveto kunkin kalenterikuukauden viimeisenä päivänä olemassa olevista erityisvarastoista ja täsmennettävä siinä, minkä suuruiseen ja kuinka monen päivän keskimääräiseen kulutukseen varastot riittävät viitekalerivuoden aikana. Jos osaa näistä erityisvarastoista pidetään jäsenvaltion alueen ulkopuolella, sen on täsmennettävä yksityiskohtaisesti muissa jäsenvaltioissa tai keskusvarastointiyksiköissä taikka niiden toimesta ylläpidettävät varastot. Jäsenvaltion on myös mainittava täsmällisesti, ovatko kyseiset varastot kokonaan sen omistuksessa vai ovatko ne kokonaan tai osittain sen keskusvarastointiyksikön omistuksessa.

2. Lisäksi kunkin asianomaisen jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle 9 artiklan 4 kohdassa yksilöityjen tuoteluokkien mukaisesti eritelty yhteenveto kunkin kalenterikuukauden viimeisenä päivänä olemassa olevista erityisvarastoista, jotka sijaitsevat sen alueella ja ovat muiden jäsenvaltioiden tai keskusvarastointiyksiköiden omistuksessa. Jäsenvaltion on mainittava yhteenvedossa kussakin tapauksessa myös asianomaisen jäsenvaltion tai keskusvarastointiyksikön nimi sekä kyseiset määrät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tilastollisten yhteenvedot on toimitettava sitä kalenterikuukautta, jota yhteenveto koskee, seuraavan kalenterikuukauden aikana.

4. Tilastollisista yhteenvedoista on myös viipymättä toimitettava jäljennökset komission pyynnöstä. Tällainen pyyntö voidaan esittää viiden vuoden ajan päivästä, jota pyydetyt tiedot koskevat.

5. Tilastollisten yhteenvetojen laajuutta ja sisältöä sekä sitä, miten usein ne on laadittava ja missä määräajassa ne on toimitettava, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Myös sääntöjä, joiden mukaisesti kyseiset yhteenvedot toimitetaan komissiolle, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

14 artikla

Kaupallisten varastojen yhteenvedot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kuukausittainen tilastollinen yhteenveto niiden alueella pidettävien kaupallisten varastojen tasoista. Niiden on tällöin huolehdittava arkaluonteisten tietojen suojaamisesta ja jätettävä nimeämättä kyseisten varastojen omistajat.

2. Komissio julkaisee kuukausittaisen tilastollisen yhteenvedon kaupallisista varastoista yhteisössä jäsenvaltioiden sille toimittamien yhteenvetojen pohjalta ja kokonaistasoja käyttäen.

3. Sääntöjä, jotka koskevat tilastollisten yhteenvetojen toimitamista ja julkaisemista sekä sitä, miten usein ne on laadittava, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

15 artikla

Tietojenkäsittely

Komissio huolehtii tarvittavien tietoteknisten resurssien kehittämisestä, sijoittamisesta, hallinnoinnista ja ylläpidosta, jotta voidaan ottaa vastaan, tallentaa ja käsitellä kaikilla tarvittavilla tavoilla tiedot, jotka sisältyvät tilastollisiin yhteenvetoihin, kaikki muut tiedot, jotka jäsenvaltiot toimittavat tai komission yksiköt kokoavat tämän direktiivin nojalla, sekä asetuksen (EY) N:o 1099/2008 nojalla kerättävät öljyvarastoja koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen tässä direktiivissä edellytettyjen yhteenvetojen laatimiseksi.

16 artikla

Biopolttoaineet ja lisäaineet

1. Laskettaessa varastointivelvoitteita 3 ja 9 artiklan mukaisesti biopolttoaineet ja lisäaineet otetaan huomioon ainoastaan siinä tapauksessa, että ne on sekoitettu kyseessä oleviin öljytuotteisiin.

2. Laskettaessa tosiasiallisesti ylläpidettävien varastojen tasoa biopolttoaineet ja lisäaineet on otettava huomioon, jos

a) ne on sekoitettu kyseessä oleviin öljytuotteisiin; tai

b) ne on varastoitu asianomaisen jäsenvaltion alueelle, edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt säännöt, joilla varmistetaan, että biopolttoaineet ja lisäaineet on tarkoitettu sekoitettaviksi öljytuotteisiin, joita säilytetään tässä direktiivissä säädettyjen varastointivaatimusten mukaisesti, ja että ne on tarkoitettu käytettäväksi liikenteen polttoaineena.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa asetettuja sääntöjä, joiden mukaisesti biopolttoaineet ja lisäaineet otetaan huomioon varastointivelvoitteita ja varastojen tasoa laskettaessa, voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

17 artikla

Öljyn ja öljytuotteiden koordinoitiryhmä

1. Perustetaan öljyn ja öljytuotteiden koordinoitiryhmä, jäljempänä 'koordinoitiryhmä'. Koordinoitiryhmä on neuvoa-antava ryhmä, joka osallistuu analyysien tekemiseen öljyn ja öljytuotteiden toimitusvarmuustilanteesta yhteisössä sekä helpottaa toimenpiteiden koordinoitua ja täytäntöönpanoa tällä alalla.

2. Koordinoitiryhmä koostuu jäsenvaltioiden edustajista. Sen puheenjohtajana toimii komissio. Asianomaista sektoria edustavat tahot voivat osallistua koordinoitiryhmän työhön komission kutsusta.

18 artikla

Kriisivalmiuksien ja varastoinnin tarkastaminen

1. Komissio voi yhteensovitusti jäsenvaltioiden kanssa tehdä tarkastuksia niiden kriisivalmiuden ja, jos se katsoo aiheelliseksi, siihen liittyvän varastoinnin tarkistamiseksi. Tällaisiin tarkastuksiin valmistautuessaan komissio ottaa huomioon muiden toimielinten ja kansainvälisten järjestöjen toimet sekä kuulee koordinoitiryhmää.

2. Koordinoitiryhmä voi sopia valtuutettujen henkilöiden ja muiden jäsenvaltioiden edustajien osallistumisesta tarkastuksiin. Tarkastuksen kohteena olevan jäsenvaltion nimetyt kansalliset virkamiehet voivat olla tarkastusta suorittavien henkilöiden mukana. Viikon kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten ilmoittamisesta niiden asianomaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät ole toimittaneet komissiolle varastojen sijaintia koskevia arkaluonteisia tietoja 6 ja 9 artiklan mukaisesti, on annettava nämä tiedot komission työntekijöiden tai sen valtuuttamien henkilöiden käyttöön.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viranomaiset sekä varmuusvarastojen ja erityisvarastojen ylläpidosta ja hallinnoinnista vastuussa olevat tahot suostuvat tarkastuksiin ja avustavat komission valtuuttamia henkilöitä tarkastusten suorittamisessa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kyseisillä henkilöillä on oikeus tutustua kaikkiin varastoihin koskeviin asiakirjoihin ja rekistereihin sekä päästä kaikkiin tiloihin, joissa varastoja pidetään, ja saada käyttöönsä kaikki niihin liittyvät asiakirjat.

4. Tämän artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten tulokset on ilmoitettava tarkastuksen kohteena olleelle jäsenvaltiolle, ja ne voidaan toimittaa myös koordinoitiryhmälle.

5. Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että komission virkamiehet, sen muu henkilöstö sekä muut henkilöt, jotka työskentelevät komission valvonnassa, koordinoitiryhmän jäsenet mukaan lukien, eivät saa ilmaista tietoja, jotka on kerätty tai toimitettu tätä artiklaa sovellettaessa ja jotka luonteensa perusteella ovat salassapitovelvollisuuden alaisia, kuten varastojen omistajien henkilöllisyys.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tavoitteisiin ei saa kuulua henkilötietojen käsittely. Tarkastusten aikana löydettyjä tai paljastuneita henkilötietoja ei saa kerätä eikä ottaa huomioon, ja jos ne on saatu vahingossa, ne on tuhottava viipymättä.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että varmuusvarastoihin ja erityisvarastoihin liittyvät tiedot, merkinnät, yhteenvedot ja asiakirjat säilytetään vähintään viiden vuoden ajan.

19 artikla

Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä

Tällä direktiivillä ei rajoiteta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön säännösten mukaista yksilöiden suojele taseto henkilötietojen käsittelyssä eikä millään tavalla vaikuteta siihen eikä varsinkaan muuteta direktiivin 95/46/EY mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia niiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia yhteisön toimielinten ja muiden elinten velvollisuuksia niiden käsitellessä henkilötietoja tehtäviensä yhteydessä.

20 artikla

Hätätilannemenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on käytössään tarvittavat menettelyt ja että ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat merkittävän toimitushäiriön sattuessa nopeasti, tehokkaasti ja avoimesti laskea liikkeelle varmuusvarastonsa tai erityisvarastonsa kokonaan tai osittain sekä rajoittaa yleisellä tai erityisellä tavalla kulutusta ennakoidun toimitusvajauksen mukaan muun muassa asettamalla öljytuotteiden saannissa etusijalle tietyt käyttäjäryhmät.

2. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä jatkuvasti valmiussuunnitelmia, jotka voidaan toteuttaa merkittävän toimitushäiriön sattuessa, ja niiden on säädettävä näiden suunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämistä organisatorisista toimenpiteistä. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle valmiussuunnitelmansa ja niihin liittyvät organisatoriset järjestelyt.

3. Jos on tehty varastojen liikkeelle laskemista koskeva täytäntöönpanokelpoinen kansainvälinen päätös, joka koskee yhtä tai useampaa jäsenvaltiota:

a) kukin asianomainen jäsenvaltio voi käyttää varmuusvarastojaan ja erityisvarastojaan kyseisestä päätöksestä johtuvien kansainvälisten velvoitteidensa täyttämiseksi. Tällöin jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle, joka voi kutsua koolle koordinoitiryhmän tai kuulla sen jäseniä sähköisesti muun muassa arvioidakseen liikkeellelaskun vaikutukset;

b) komission olisi suositeltava jäsenvaltioille, että ne laskevat liikkeelle varmuusvarastonsa ja erityisvarastonsa kokonaan tai osittain tai toteuttavat muita vaikutukseltaan vastaavia, asianmukaisiksi katsottuja toimia. Komissio voi ryhtyä toimiin vasta kuultuaan koordinoitiryhmää.

4. Jos täytäntöönpanokelpoista kansainvälistä päätöstä varastojen liikkeelle laskemisesta ei ole sillä hetkellä, kun raakaöljyn ja öljytuotteiden saannissa esiintyy vaikeuksia yhteisössä tai josakin jäsenvaltiossa, komissio ilmoittaa asiasta IEA:lle soveltuvisissa tapauksissa ja koordinoi tarvittaessa sen kanssa sekä järjestää koordinoitiryhmän kuulemisen mahdollisimman pian joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Kun koordinoitiryhmän kuulemista pyytää jäsenvaltio, se on järjestettävä viimeistään neljän päivän kuluessa pyynnöstä, paitsi jos jäsenvaltio hyväksyy lykkäämisen. Komissio ratkaisee koordinoitiryhmän suorittaman tilannetarkastelun tulosten pohjalta, onko kyse merkittävästä toimitushäiriöstä.

Jos kyseessä katsotaan olevan merkittävä toimitushäiriö, komissio antaa luvan laskea liikkeelle kyseisten jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten ehdottamat varmuusvarastojen ja erityisvarastojen määrät kokonaan tai osittain.

5. Jäsenvaltiot voivat laskea liikkeelle varmuusvarastoja ja erityisvarastoja alle tässä direktiivissä asetetun pakollisen vähimmäistason määrinä, joihin on välitön tarve ensimmäisten toimien toteuttamiseksi erityisissä hätätapauksissa tai paikallisten kriisien hoitamiseksi. Tällaisen liikkeellelaskun tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liikkeelle laskettu määrä viipymättä. Komissio toimittaa nämä tiedot koordinoitiryhmän jäsenille.

6. Jos sovelletaan 3, 4 tai 5 kohtaa, jäsenvaltiot voivat pitää varastoja tilapäisesti alemmalla tasolla kuin mitä tässä direktiivissä edellytetään. Näissä tapauksissa komissio määrittää koordinoitiryhmän kuulemisen tulosten perusteella, soveltuvisissa tapauksissa IEA:n kanssa koordinoiden ja ottaen huomioon erityisesti öljyn ja öljytuotteiden maailmanmarkkinatilanteen, kohutuullisen ajan, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on palautettava varastonsa pakollisten vähimmäisvaatimusten mukaisiksi.

7. Komission tämän artiklan nojalla tekemät päätökset eivät rajoita asianomaisten jäsenvaltioiden mahdollisia muita kansainvälisiä velvoitteita.

21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle

viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

22 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen direktiivin toimivuutta ja täytäntöönpanoa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 73/238/ETY, direktiivi 2006/67/EY ja päätös 68/416/ETY 31 päivästä joulukuuta 2012 alkaen.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin ja kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltioiden, jotka eivät ole IEA:n jäseniä 31 päivänä joulukuuta 2012 ja jotka kattavat öljytuotteiden kotimaankulutuksensa täysin tuonnilla, on saatettava tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Näiden jäsenvaltioiden on ylläpidettävä öljyvarastoja, joiden taso vastaa 81 päivän keskimääräistä päivittäistä nettotuontia, kunnes ne ovat saattaneet kyseiset säädökset voimaan.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*26 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*27 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä syyskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. MALMSTRÖM

LIITE I

ÖLJYTUOTTEIDEN TUONNIN RAAKAÖLJYKIVALENTIN LASKENTAMENETELMÄ

Edellä 3 artiklassa tarkoitettu öljytuotteiden tuonnin raakaöljykvivalentti on laskettava seuraavalla menetelmällä:

Öljytuotteiden tuonnin raakaöljykvivalentti saadaan laskemalla yhteen toisaalta raakaöljyn, maakaasukondensaattien, jalostamoiden raaka-aineiden ja muiden hiilivetyjen, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä B olevassa 4 jaksossa, nettotuonti korjattuna mahdollisilla varastomuutoksilla ja vähennettynä 4 prosentilla, joka vastaa teollisuusbenssiinin saantoa (tai jos teollisuusbenssiinin keskisaanto on jäsenvaltion alueella yli 7 prosenttia, vähennettynä teollisuusbenssiinin tosiasialisella nettokulutuksella tai teollisuusbenssiinin keskimääräisellä saannolla), sekä toisaalta kaikkien muiden öljytuotteiden kuin teollisuusbenssiinin nettotuonti, niin ikään korjattuna varastomuutoksilla ja kerrottuna kertoimella 1,065.

Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineita ei lasketa mukaan.

LIITE II

KOTIMAANKULUTUKSEN RAAKAÖLJYKIVALENTIN LASKENTAMENETELMÄ

Edellä 3 artiklassa tarkoitettu kotimaankulutuksen raakaöljykvivalentti on laskettava seuraavalla menetelmällä:

Kotimaankulutus määritetään laskemalla aggregaatin ”havaitut kotimaan kokonaistoimitukset”, sellaisena kuin se on määritetty asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevassa 3.2.1 kohdassa, summa pelkästään seuraavien tuotteiden osalta: moottoribensiini, lentobensiini, benssiininomainen lentopetroli (teollisuusbenssiininomainen lentopetroli tai JP4), lentopetroli, muu petroli, dieselöljy (kevyt polttoöljy) ja polttoöljy (runsas- tai vähärikkinen), sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä B olevassa 4 jaksossa.

Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineita ei lasketa mukaan.

Kotimaankulutuksen raakaöljykvivalentti lasketaan kertomalla kertoimella 1,2.

LIITE III

PIDETTÄVIEN VARASTOJEN TASON LASKENTAMENETELMÄT

Varastojen taso on laskettava seuraavilla menetelmillä:

Mitään määrää ei saa laskea mukaan varastoksi useammin kuin kerran, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Raakaöljyvarastoja vähennetään 4 prosentilla, mikä vastaa teollisuusbensiniin keskisaantoa.

Kansainvälisen meriliikenteen polttoaineiksi tarkoitettuja teollisuusbensiniin ja öljytuotteiden varastoja ei oteta lukuun.

Muut öljytuotteet lasketaan mukaan käyttäen jompaakumpaa seuraavista menetelmistä. Jäsenvaltioiden on käytettävä valitsemaansa menetelmää koko kyseisen kalenterivuoden ajan.

Jäsenvaltiot voivat:

- a) sisällyttää mukaan kaikki muut asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä C olevan 3.1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen öljytuotteiden varastot ja laskea raakaöljykvivalentin kertomalla nämä määrät kertoimella 1,065; tai
- b) sisällyttää mukaan pelkästään seuraavien tuotteiden varastot: moottoribensiini, lentobensiini, bensiininomainen lentopetroli (teollisuusbensiniinomainen lentopetroli tai JP4), lentopetroli, muu petroli, dieselöljy (kevyt polttoöljy) ja polttoöljy (runsas- tai vähärikkinen) ja laskea raakaöljykvivalentin kertomalla nämä määrät kertoimella 1,2.

Laskennassa voidaan ottaa lukuun määrät, joita pidetään:

- jalostamojen säiliöissä,
- öljyterminaaleissa,
- putkistojen säiliöissä,
- proomuissa,
- rannikkoliikenteen säiliölaivoissa,
- satamissa olevissa säiliölaivoissa,
- kotimaan liikenteen laivojen polttoainesäiliöissä,
- varastosäiliöiden pohjalla,
- toimintavarastoissa,
- suurkuluttajien hallussa lainsäädännön vaatimusten mukaisesti tai muutoin hallitusten valvonnan alaisina.

Näitä määriä, paitsi jalostamojen säiliöissä tai putkistojen säiliöissä tai öljyterminaaleissa pidettyjä määriä, ei kuitenkaan oteta lukuun erityisvarastojen tasoja laskettaessa, jos kyseiset erityisvarastot lasketaan erillisinä varmuusvarastoista.

Laskennassa ei saa milloinkaan ottaa huomioon seuraavia:

- a) raakaöljy, jota ei ole vielä tuotettu;
- b) määrät, joita pidetään:
  - putkistoissa,
  - rautateiden säiliövaunuissa,
  - valtamerilaivojen polttoainesäiliöissä,
  - huoltoasemilla ja vähittäismyynnissä,
  - muiden kuluttajien hallussa,
  - merellä olevissa säiliölaivoissa,
  - varastoituna sotilaskäyttöön.

Varastojensa laskennassa jäsenvaltioiden on vähennettävä 10 prosenttia edellä esitettyllä tavalla lasketuista varastojensa määristä. Tätä vähennystä sovelletaan kaikkiin yksittäisessä laskelmassa lukuun otettaviin määriin.

Tätä 10 prosentin vähennystä ei kuitenkaan sovelleta erityisvarastojen tason laskentaan eikä erityisvarastojen eri luokkien tason laskentaan, jos kyseisiä erityisvarastoja tai luokkia käsitellään erillisinä varmuusvarastoista, erityisesti todennettaessa, noudatetaanko 9 artiklassa edellytetyjä vähimmäistasoja.

LIITE IV

Säännöt 3 artiklan nojalla pidettävien varastojen tasoa koskevien tilastollisten yhteenvedojen laatimisesta ja niiden toimittamisesta komissiolle

Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle kuukausittain lopullinen tilastollinen yhteenvedo kalenterikuukauden viimeisenä päivänä tosiasiallisesti pidettyjen varastojen tasosta, joka lasketaan 3 artiklan mukaisesti joko öljyn nettotuonnin päivien määrän tai öljyn kotimaankulutuksen päivien määrän perusteella. Tilastollisessa yhteenvedossa on ilmoitettava täsmälliset syyt, miksi laskentaperustana on käytetty tuonnin päivien määrää tai kulutuspäivien määrää, sekä täsmennettävä, mitä liitteessä III esitetyistä laskentamenetelmistä on käytetty.

Jos osaa varastoista, jotka on otettu lukuun 3 artiklan nojalla pidettävien varastojen tasoa laskettaessa, pidetään jäsenvaltion alueen ulkopuolella, kussakin yhteenvedossa on mainittava yksityiskohtaisesti asianomaisten eri jäsenvaltioiden ja keskusvarastointiyksiköiden pitämät varastot sen ajanjakson viimeisenä päivänä, jota yhteenvedo koskee. Jäsenvaltion on myös kaikissa tapauksissa mainittava yhteenvedossaan, onko kyse varastoista, joita pidetään yhden tai useamman taloudellisen toimijan esittämän tehtävien tai velvoitteiden siirtämistä koskevan pyynnön vuoksi, vai varastoista, joita pidetään sen itsensä tai sen keskusvarastointiyksikön pyynnöstä.

Jäsenvaltion on kaikkien sellaisten varastojen osalta, joita pidetään sen alueella muiden jäsenvaltioiden tai keskusvarastointiyksiköiden puolesta, laadittava ja toimitettava komissiolle tuoteluokittain eritelty yhteenvedo kunkin kalenterikuukauden viimeisenä päivänä olemassa olevista varastoista. Jäsenvaltion on tässä yhteenvedossa mainittava kaikissa tapauksissa erityisesti asianomaisten jäsenvaltion tai keskusvarastointiyksikön nimi sekä kyseiset määrät.

Tässä liitteessä tarkoitetut tilastolliset yhteenvedot on toimitettava komissiolle 55 päivän kuluessa sen kuukauden lopusta, jota ne koskevat. Lisäksi samat yhteenvedot on pyynnöstä toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä. Pyyntöjä voidaan esittää enintään viiden vuoden ajan päivästä, jota pyydetyt tiedot koskevat.
